

Sportporträttet

Bilder: OLOF OHLSSON

KAMP MOT HUNDRADELARNA. Tränare Mattias Hadders coachar med varvtider under ett pass i Slättberghallen.

ett riktigt bra lopp och presterar på min yppersta kapacitet, då är jag skitnöjd. Skulle jag komma sist, så är det så. Nu tror jag inte att jag kommer sist, men att åka fortare än någon annan är inte intressant för mig egentligen. Jag vill bara åka dit och åka bra skridskor.

Grämer det dig att du missade kvalet på 10 000 meter?

– Ja, väldigt mycket. Det är inte jättemånga som är riktigt bra på bägge distanserna. Det grämer mig verkligen och hade jag åkt 10 ooo hade jag nog haft en lite annan inställning till placeringsresultat. Då hade jag nog satte lite mer press på mig själv.

Nils van der Poel packar ihop skridskorna för att bege sig hem till föräldrahemmet i Trollhättan. SOK-stödet och de lokala sponserna gör att han kan ägna sig helhjärtat åt sin sport, men det är en liten budget.

Jag frågar vad han gör på fritiden, när han inte åker skridsko eller hoppar fallskärm. Han skrat- tar.

”Jag tror att man lägger energi på saker som kanske inte är så jävla viktiga. Saker som stjälper motivationen i stället för att ge resultat.”

NILS VAN DER POEL

– Dricker öl kanske. Men så får man inte säga.

Men du är ingen nitisk asket med kostschema och fasta tider?

– Nej, fy fan. Det var en av de grejerna som jag insåg när jag la av. Jag försökte definiera vad som är viktigt, vad som betyder något som idrottsman. Ska man göra allt rätt så krävs det väldigt mycket motivation och ett driv. Stefan Holm hade ju inte trivts med att inte göra allt perfekt, medan Patrik Sjöberg inte hade trivts med att göra allt perfekt. För de är olika personer. Jag definierade vad jag trodde var avgörande för att bli en duktig skridskoåkare, och la min energi på det fundamentala, säger van der Poel och ger ett udda exempel.

– Det är uppenbarligen inte optimalt att kaka Nutella på mackan, men om jag tycker det är nice och trivs med det så tror jag att det är bättre att jag gör det än att pina mig med någon grov toffa. Jag tror att om man trivs bättre så åker man bättre, och vill hålla på längre. Men det är olika, vissa vill ha det

uppstyrt och vissa vill inte ha det så uppstyrt.

Det är uppenbart vilken kategori Nils van der Poel tillhör. Och kanske borde fler unga idrottare som känner sig pressade av krav och prestation tänka så.

– Ja, jag tror att man lägger energi på saker som kanske inte är så jävla viktiga. Saker som stjälper motivationen i stället för att ge resultat. Men jag har det ju lite lätt, för jag var duktig som junior och det har gett mig ett förtroende som idrottsman. När jag kom tillbaka igen så hade förbundet bara en kille som var på världscupnivå. Då sa jag att ”så här vill jag göra”. Om de inte vill stötta mig då, ja men då har de ingen skridskoåkare. Om man inte har de resultaten bakom sig, då kanske man måste visa upp sig mer, visa att man är seriös och passar in i ramen.

Det verkar som att du har skraddarsytt någon slags drömtillvaro?

– Haha. Ja, det låter ju så. Jag trivs bra, men det är för- och nackdelar. Jag har ju inget lag som andra har,

så jag har inte så mycket träningskamrater. Det blir mycket att man kör själv i träningen. Men om man väger för och nackdelar så är jag grymt nöjd.

Nils van der Poel är uttagen på det så kallade framtidskriteriet, vilket innebär att SOK tror att han kommer att vara som bäst först om fyra år. Frågan är dock om den något bohemiska och oförutsägbara skrinraren har samma syn på framtiden.

– Tanken är ju att jag ska vara med om fyra år igen, men hur vägen dit ser ut vet jag inte. För mig handlar det först och främst om att få en mer hållbar ekonomisk situation. Nästa OS är jag 25 och då är det väl dags att växa upp, då kan man inte vara skriven hos morsan längre. Det blir den största utmaningen för att klara fyra år till.

ERIC HILMERSSON
eric.hilmersson@gg.se

